

BPS

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dn. 25.07.06
nr. 4067 podpis.....

Warszawa, dnia 2 lipca 2006 r.

MINISTER TRANSPORTU

TD-11/BPL2.M-070-157/06
(do nr BPS/DSK-043-425/06 z 27.06.2006 r.)

SEKRETARIA'T
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 27.07.06
nr. 5423 podpis.....

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku!

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Panią Senator Janinę Fetlińską podczas 13 posiedzenia Senatu PR w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowanych działań na rzecz ochrony przed dewastacją unikalnego w skali Europy krajobrazu pięknych alei wzdłuż dróg Warmii, Mazur, Pomorza, Ziemi Lubuskiej i Podlasia przy zachowaniu bezpieczeństwa ruchu, pragnę przedstawić wyjaśnienia dotyczące poruszonych problemów.

Zgodnie z art. 20 pkt. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2086 z późniejszymi zmianami) jednym z obowiązków zarządcy drogi jest utrzymywanie zieleni przydrożnej, w tym sadzenie i usuwanie drzew oraz krzewów. Administracja drogowa prowadzi na drogach krajowych gospodarkę zielenią i utrzymuje pas drogowy, przestrzegając obowiązujące przepisy, które gwarantują ochronę zieleni przydrożnej. Zgodnie z definicją zawartą w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2004 r., Nr 92, poz. 880 z późniejszymi zmianami), zieleń znajdująca się w pasie drogowym została zaliczona do tzw. zadrzewień i podlega ochronie.

Ww. ustawa stanowi, że usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości może nastąpić po uzyskaniu stosownego zezwolenia wydanego przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta na wniosek posiadacza nieruchomości. Natomiast zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków wydaje wojewódzki konserwator zabytków.

Wydanie zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów na obszarach objętych ochroną krajobrazową w granicach parku narodowego albo rezerwatu przyrody wymaga uzyskania zgody odpowiednio dyrektora parku narodowego albo organu uznającego obszar za rezerwat przyrody.

Bez wymaganego zezwolenia usuwać można jedynie drzewa i krzewy, których wiek nie przekracza 5 lat.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta wymierza administracyjną karę pieniężną za:

- 1) zniszczenie drzew lub krzewów spowodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności;
- 2) usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia;
- 3) zniszczenie spowodowane niewłaściwą pielęgnacją zadrzewień, drzew lub krzewów.

Problem wycinki zadrzewień przydrożnych, a w szczególności alej przydrożnych, należy również rozpatrywać w kontekście ochrony krajobrazu. Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001 r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004 r. Europejską Konwencję Krajobrazową (Florencja, 20.10.2000 r.).

Pragnę podkreślić, że główną troską Ministerstwa Transportu jest stała poprawa stanu technicznego dróg i bezpieczeństwa ruchu oraz dbałość o zachowanie i rozwój walorów przyrodniczych wzdłuż tras drogowych. Mając to na uwadze, zarządcy dróg powinni mieć zagwarantowaną przepisami możliwość realizacji (wyłącznie w granicach pasa drogowego) ustawowych zadań w tym zakresie, poprzez usuwanie zagrożeń fizycznych i ograniczeń widoczności powodowanych przez zieleń przydrożną.

W aspekcie istniejącego zadrzewienia w pasie drogowym, występują dwa podstawowe typy zagrożeń bezpieczeństwa ruchu drogowego dla użytkowników drogi:

a) zagrożenia fizyczne:

- możliwość najechania na drzewo usytuowane w bliskiej odległości od jezdni,
- możliwość wywrócenia drzewa na jezdnię przez wiatr,
- możliwość upadku elementów korony drzew na jezdnię,

b) ograniczenia widoczności:

- ograniczenia pola widoczności na wlotach skrzyżowań,
- ograniczenia widoczności na łukach poziomych,
- zasłanianie znaków drogowych i sygnalizatorów przez korony drzew i krzewów.

Podstawową formą działań realizowanych dla poprawy poziomu bezpieczeństwa ruchu na drogach są różnego rodzaju zabiegi inżynierskie, mające na celu likwidację przyczyn wypadków. Do tych zabiegów należy m.in. usuwanie przeszkód pionowych, takich jak drzewa, słupy, ogrodzenia itp., znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie jezdni, których obecność zagraża bezpieczeństwu i zdrowiu użytkowników dróg.

Według opracowania Komendy Głównej Policji p.t.; „*Wypadki drogowe w Polsce w 2005 r.*” najechanie pojazdów na drzewo, słup - było przyczyną 5.520 wypadków, co stanowi 11,5% wszystkich wypadków na drogach publicznych, w których zginęło 1.025 osób (18,8%) i zostało rannych 7.855 osób (12,8%). Podane liczby określają skalę zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego z powodu najechania przez pojazdy na przeszkody pionowe, a zwłaszcza drzewa przydrożne.

W miejsce starych drzew dokonywane są nowe nasadzenia drzew i krzewów poza koroną drogi. Dla przykładu, w 2005 r. administracja drogowa wydała na ten cel kwotę w wysokości 421,7 tys. zł ze środków na utrzymanie dróg krajowych. Ponadto ponoszone są znaczne wydatki na zadrzewienie i zieleń w ramach realizacji nowych inwestycji drogowych.

Doceniając w pełni potrzebę ochrony wartości przyrodniczych i krajobrazowych alei wzdłuż dróg, nadal głównym zadaniem w tym zakresie jest doskonalenie wspólnej strategii dla zapewnienia bezpieczeństwa użytkownikom dróg oraz dla ochrony przyrody wobec stale rosnącego ruchu drogowego.

Łączę wyrazem

PODSEKRETARZ STANU

Piotr Stomma

Do wiadomości:

1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Spraw Parlamentarnych i Samorządowych
2. MT-SM